

Magnetismo. 1 Tuto de la fenomenoj koncernantaj magneton. 2 Fako de la fiziko studanta tiujn fenomenojn.

magnetito ✱. Natura oksido de fero, posedanta magnetajn ecojn.

magnezo ☿ ☿ MgO. Oksido de magnezio : ~o estas blanka, mola, tre malpeza pulvoro, uzata en medicino. Vd MAGNEZIO.

magnezio Z ☿ ☿ ☿ Mg. Ĥemia elemento. Blanka, malpeza metalo, kiu inkandeske brulas en aero kombinigante kun oksigeno.

magnezito ✱ MgCO³. Natura magnezia karbonato.

Mahagono. Arbo el Ameriko liveranta belan brunruĝan lignon uzatan por mebloj (*swetenia mahagoni*).

mahometano Z. Ano de la religio fondita de Mahometo.

* **Malzo.** Veg. el fam. gramenacoj, kies grajnoj estas manĝeblaj k farungeblaj ; turka greno (*zea mays*).

* **Maĵo.** Kvina monato de la jaro. ~floro. Konvalo. ~skarabo. Melolonto.

* **Majesta.** Inspiranta admiran respekton per sia impona aspekto k dignoplenaj manieroj : ~a paŝado ; kapo ~a, sed cerbo modesta Z ; ~a rivero ; ~eco de la Alpoj montoj (Kp GRANDIOZA, POMPA. Vd TRONI). ~o. Reĝa aŭ imperiestra moŝto.

Majoliko. Speco de malnova fajenco itala aŭ hispana.

majonezo (Ku). Speco de malvarma densa saŭco, konsistanta el oleo, salo, pipro, vinagro aŭ mustardo k ovoflavaĵo.

Majoro. Oficiro, kiu rangas inter kapitano k kolonelo k komandas batalionon.

* **Majstro.** Titolo donata al specialisto alte ŝatata pro liaj fakaj kapabloj : scienco, muzika ~o ; koniĝas ~o laŭ sia verko Z ; ~a verko ; ~e ĉizi lignon Z. ~aĵo. Verko inda je ~o.

maĵora b. 1 (pri gamo) Konsistanta el kvin tonoj k du duontonoj. 2 (pri tercio) Konsistanta el du tonoj. Vd MINORA.

Makadamo. Tavolo el kunpremitaj ŝtonrompaĵoj, per kiu oni kovras la vojojn (Kp PAVIMO, ASFALTO, BITUMO).

makako 𐀓. G. de simioj (*macacus*).

Makaronio. Frandaĵo el pistitaj migdaloj miksitaj kun sukero k kirlita ovoblanko.

Makaronio. Manĝebla sekigita pasto el tritika faruno, havanta formon de tubetoj.

makiavela. 1 Konforma al la principoj de regado rekomenditaj de Makiavelo. 2 Ruze k trompluge perfida.

* **Makleri** (ntr). Profesie servi kiel profitanta peranto inter vendantoj k aĉetantoj : ~i pri teksaĵoj.

makrocefalo Z 𐀓. G. de grandaj cetacoj, iom simila al baleno, sed pli kruela. Kp KAĈALOTO.

makropo Z 𐀓. G. de marsupialoj, alta besto, kies ino havas ventran poŝon por tie gardi siajn idojn (*macropus*). Kp KANGURUO.

Maksimo. Mallonge esprimita principo de konduto (Kp AFORISMO, SENTENCO, DEVIZO, PROVERBO, MOTO).

Maksimumo. Plejgranda atingebla kvanto aŭ grado : ~o da malvarmo dum vintro estis 32 gradoj sub nulo ; tio estas ~a prezo ; mi forestos ~e du tagojn ; vi devos ~e penadi ; ~a justeco estas maljusteco (Kp MINIMUMO).

* **Makulo.** 1 Malpuriga aŭ difekta loko sur io : graso, inka ~o ; ~o en diamanto ; eĉ sur la suno troviĝas ~o Z. 2 Natura kolora punkto : ~oj de la haŭto, de la felo. 3 (f) Malbona, difekta punkto : neniu sanktulo estas sen ~o Z ; tiu ĉapitro estas ~o en la verko ; tio ŝatas ~on sur lian karakteron Z ; ĝi estas por mi ~o en la okulo Z (ĝeno, ofendeto. Vd OSTRO) ; la forŝato de la Romana Imperio metis en la historion dum mil jaroj nigran ~on. ~i (tr). Fari ~ojn sur io : ~i sian veston ; (f) : la tekston ~as tro da preseraroj ; ~i la honoron de iu Z ; se kalumnio ne brulas, ĝi almenaŭ ~as Z ; ~ita konscienco. **Sen~a.** Nehavanta ~on materian aŭ moralan ; sen~a tuko ; sen~a honoro, konduto, junulino ; ne ~u la gloron de la patroj, kiu jam en la daŭro de 7 jarcentoj konserviĝis sen~a Z.

* **Makzelo.** Ĉiu el la du ostaj pecoj de la buŝo de vertebruloj, en kiuj estas fiksitaj la dentoj k kiuj servas por maĉi aŭ por kapti manĝaĵon.

* **Mal.** 1 Prefikso montranta ideon logike kontraŭan al tiu, kiun montras la radiko : ~longa, ~plena, ~utila, ~lumo, ~akcepti, ~aperi ; ne~obebla lego Z. Kp 1G 1^a D, c, rim. 2 ; DE, DIS, SEN. RIM. :